

Η εθνική ενότητα ως «φερετζές»

του Βαγγέλη Διαμαντόπουλου

Φτάνοντας στο τέλος τους 2014 παρατηρούμε ότι έπειτα από την καπιταλιστική κρίση του 2008, τα χρόνια της ύφεσης που ακολούθησαν συνδυάστηκαν στο έπακρο με νεοφιλελεύθερες πολιτικές λιτότητας και με την στρατηγική της εσωτερικής υποτίμησης που επέβαλαν τα μνημόνια. Δύο βασικές πολιτικές στρατηγικές που αφενός ενίσχυσαν την ύφεση ενώ ταυτόχρονα προκάλεσαν την μεγαλύτερη και βιαιότερη αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου προς τα ανώτερα στρώματα.

Οι εφαρμοζόμενες πολιτικές έχουν συγκεντρώσει το 56% του πλούτου στα χέρια του 1% του πληθυσμού της χώρας μας και έχουν αυξήσει τους εκατομμυριούχους κατά 11%, φτάνοντας τον πληθυσμό που βρίσκεται στο όριο της φτώχειας ή κάτω από αυτό σε πέντε εκατομμύρια.

Μέσα σε αυτό το κοινωνικό και οικονομικό πλαίσιο δεν θα μπορούσε να μείνει ανεπηρέαστο και το πολιτικό σκηνικό. Ο κόσμος της μεσαίας τάξης αντιλήφθηκε με τον πιο σκληρό τρόπο πως «βράζει στο ίδιο καζάνι» με τα λαϊκά στρώματα και απέχει έτη φωτός από το να γίνει με κάποιο μαγικό τρόπο (κυρίως μέσω του χρηματιστηριακού καπιταλισμού) ένας μικρός κροίσος. Έτσι λοιπόν στο πολιτικό πεδίο, αυτή η ταξική πόλωση που δημιούργησαν οι εφαρμοζόμενες πολιτικές κατέστησε πιο ξεκάθαρα από ποτέ τον ρόλο του κάθε κόμματος και του κάθε πολιτικού υποκείμενου, στερώντας από τους κύριους εκφραστές του συστήματος της διαπλοκής (Ν.Δ και ΠΑ.ΣΟ.Κ)- καθώς και από τα δεκανίκια τους (ΛΑ.Ο.Σ και ΔΗΜ.ΑΡ.)- τα προσώπια τους και ανέδειξε σε κυρίαρχη δύναμη τον ΣΥΡΙΖΑ.

Η επιβεβαίωση των πολιτικών προβλέψεων του ΣΥΡΙΖΑ για το κοινωνικό ολοκάυτωμα που θα ακλουθούσε εξαιτίας των μνημονιακών πολιτικών, οι ρεαλιστικές του προτάσεις που απαντάνε στα ελάχιστα αιτήματα των πολιτών για αξιοπρεπή ζωή και όχι επιβίωση, για κοινωνική και φορολογική δικαιοσύνη, δημιουργούν σήμερα ένα ρεύμα αυτοδυναμίας. Αυτό το ρεύμα αυξάνει όσο η ατζέντα που βάζει σταθερά και αταλάντευτα ο ΣΥΡΙΖΑ κατά της λιτότητας και υπέρ μιας βιώσιμης λύσης για το χρέος, με διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του, μέσω ενός μετώπου των χωρών του νότου και μιας ευρωπαϊκής συνδιάσκεψης για το χρέος αρχίζει και βρίσκει συμμάχους στο εξωτερικό. Ήδη στην Ισπανία το αριστερό κόμμα PODEMOS προηγείται στις δημοσκοπήσεις ενώ και στην Ιρλανδία παρατηρείται εντυπωσιακή άνοδος του αριστερού κόμματος Sinn Fein στην πρώτη θέση των δημοσκοπήσεων.

Σε αυτό λοιπόν το αδιέξοδο σκηνικό για τους εκφραστές της λιτότητας, των συμφερόντων της ολιγαρχίας και της διαπλοκής (Ν.Δ και ΠΑ.ΣΟ.Κ) το σύστημα που τους στηρίζει ανασύρει σιγά-σιγά το χαρτί της «εθνικής ενότητας» και της «εθνικής συνεννόησης» απέναντι στους δανειστές. Ειδικά όσο πλησιάζουμε προς το κρίσιμο σημείο της εκλογής προέδρου της δημοκρατίας θα ακούμε όλο και πιο συχνά ανεξάρτητους βουλευτές-βουλευτρίες που παλιότερα έπνεαν τα μένεα κατά της κυβέρνησης και των μνημονίων να επικαλούνται την εθνική συνεννόηση ως «φερετζέ» της επιλογής τους για να ψηφίσουν πρόεδρο της δημοκρατίας και να δώσουν παράταση ζωής στην παρούσα κυβέρνηση. Η πίεση που θα ασκηθεί από το σύστημα θα έχει ως στόχο να εμφανίσει τον ΣΥΡΙΖΑ ως ένα κόμμα που το ενδιαφέρει η εξουσία και όχι η σταθερότητα της χώρας, βάζοντας τεχνηέντως στην άκρη τις πολιτικές επιλογές του κάθε κόμματος και ποιους αυτές εξυπηρετούν.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως η περιοχή του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού δόθηκε από την κυβέρνηση για ένα κομμάτι ψωμί σε εταιρεία συμφερόντων του ομίλου Λάτση. Το μονοπώλιο του ΟΠΑΠ χαρίστηκε σε εταιρεία συμφερόντων Μελισσανίδη. Το ΣΔΙΤ για την διαχείριση των απορριμμάτων στην Δ. Μακεδονία δόθηκε σε εταιρεία συμφερόντων του Μπόμπολα. Με τους υπεύθυνους αυτών των πολιτικών επιλογών δεν μπορεί να υπάρξει καμία «εθνική συνεννόηση». Διότι ο ΣΥΡΙΖΑ εκπροσωπεί έναν άλλο κόσμο. Εκπροσωπεί την συντριπτική πλειοψηφία του λαού, τα λαϊκά στρώματα, την εργατική τάξη, τους αυτοασχολούμενους, τους αγρότες, τους κτηνοτρόφους, τους άνεργους, τους μικρομεσαίους. Έτσι πεδίο συνεννόησης δεν μπορεί να προκύψει με τους πολιτικούς εκπροσώπους του κεφαλαίου, της διαπλοκής και της διαφθοράς. Ο ΣΥΡΙΖΑ οφείλει να ηγεμονεύσει πολιτικά στα λαϊκά στρώματα απαντώντας στα ώριμα αιτήματα τους και οι απαντήσεις αυτές στις παρούσες συνθήκες μόνο ριζοσπαστικές μπορούν να είναι. Μια αντίστροφη αναδιανομή πλούτου και εξουσιών, αυτή την φορά από τους ισχυρούς προς τα αδύναμα κοινωνικά στρώματα είναι σήμερα αναγκαία.

Η μόνη λοιπόν συνεννόηση που μπορεί να προκύψει αβίαστα με Ν.Δ και ΠΑ.ΣΟ.Κ είναι να προχωρήσουμε άμεσα σε εκλογές για να εκφραστεί η βούληση του Ελληνικού λαού και μαζί με αυτήν να τεθεί σε εφαρμογή το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ.